

Visca la imaginació!

Durant bona part de la dècada dels noranta la Festa Major va viure una efímera edat daurada pel que fa a la decoració dels dos feus tradicionals de Blancs i Blaus: la Porxada i la plaça de Barangé.

En aquells dies aquesta era una prova competitiva que puntuava i, és clar, les colles s'hi abocaven.

Però aquests esforços d'imaginació –com el Circ Blanc del 1994 o l'espectacular teatre xinès dels Blaus de l'any següent– aviat van passar factura, ja que exigien molta dedicació i una despesa econòmica superior a la que les colles podien assumir. "Calien recursos molt grans. Cada colla es gastava més d'un milió de pessetes en materials, fustes, pintures...". També va ser determinant l'insostenible desgast de recursos humans. Al 1997, per exemple, els Blancs van esmerçar deu dies de feina per fer possible l'erupció del seu volcà. La suma de tots aquests factors va aconsellar la desaparició del que s'ha qualificat com una "corsa infernal". "Era una progressió geomètrica inacabable, una tasca en què treballava una part de la gent de les colles durant tot l'any, i s'havien convertit en mestres fallers sense ser-ho".

L'alternativa, més assequible, passa ara per una decoració més homogènia per tota l'illa de vianants, amb flassades i banderoles que alternen els dos grans colors de la festa. Ara aquell període esplendent reviu en aquesta col·lecció d'imatges per al record.

